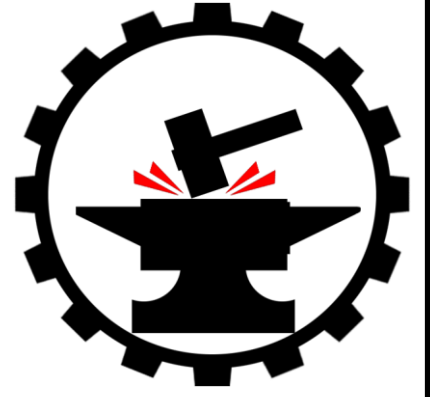

Metal İşçisinin Sesi

Sayı: 14

İletişim: metaliscisinin sesi@gmail.com

METAL SENDİKALARI TARİHE DEĞİL SÖZLEŞMEYE İMZA ATTI

Metal sektöründeki grup toplu iş sözleşmeleri anlaşmayla sonuçlandı. 30 Mayıs'ta Türk-Metal 12 Haziran'da da Birleşik Metal tarafından imzalanan sözleşmede saat ücreti 4,64 liranın altında olanlar 4,64'e tamamlandıktan sonra 6,31'i geçmemek kaydıyla 20 kuruş zam yapılacak ve bu rakam üzerinden her iki altı ayda yüzde 7 sonraki altı aylarda ise enflasyon oranında zam yapılacak. Sosyal haklarda ise yüzde 15 ile yüzde 24 arasında zam alındı.

Türk Metal ve Birleşik Metal aynı sözleşmeye imza attı!

Gezi Parkı eylemlerinin başladığı ve yükselişe geçtiği 30 Mayıs gecesi Türk-Metal tarafından apar topar imzalanması son derece manidar olan bu sözleşme, ilkin fabrikalarda tedirginlikle karşılandı. Birleşik Metal cephesinde ise ilk tepki, Türk-Metal sattı şeklindeydi. Her ne kadar rakamlar üzerinde cambazlık yaparak alınan zam oranlarını olduğundan yüksekmiş gibi lanse etse de Türk Metal bir süredir grev ve eylem kararıyla oyaladığı işçisini tatmin edemedi. Ancak daha ilginç olanı DİSK'e bağlı Birleşik Metal İş sendikasının aynı rakamlara 13 günlük gecikmeyle 12 Haziran'da imza atmasıydı. Bir süredir metal sektöründe Türk-Metal'in işbirlikçi tutumu tabanda Birleşik Metal'e doğru bir teveccüh yaratmış ve başta Bosch ve Renault gibi fabrikalar olmak üzere zaman zaman ciddi çatışmalara dönüşen bir mücadele başlamıştı. Elbette ki birbirini yerden yere vuran iki sendikanın 13 gün arayla aynı sözleşmeye imza atması işçiler tarafından haklı olarak sorgulanmaktadır.

Bu noktada berrak olmak gereklidir. Aynı sözleşmeye imza atmış olmaları Türk-Metal ile Birleşik Metal arasında fark olmadığı anlamına gelmez. MESS ile ticari ortaklıkları bulunan klasik bir sarı sendika görünümündeki Türk Metal'in bu sözleşme dönemindeki atak görüntüsünün tek sebebi başta Bosch işçileri olmak üzere tabandan ördüğü baskıdır. Birleşik Metal burada ileri itici bir rol oynamıştır. Tüm sendikal çatışmalara rağmen Birleşik Metal'in Türk-Metal'e yaptığı ortak grev çağrısı bu sendikanın sınıfın birliği yönünde attığı doğru bir adımdır.

Bu adım özellikle, birlik sağlandığında MESS'i yenilgiye uğratmak, Türk-Metal tarafından reddedildiğinde ise sarı sendikayı teşhir etmek olanağı sağladığı için doğrudur. Ancak Türk-Metal ortak mücadeleyi reddedip sözleşmeyi imzaladıktan sonra aynı

sözleşmeye imza atmak Birleşik Metal'in bu doğru adımını boşa düşürmüştür.

İşçileri greve hazırlamak için ne yapıldı?

Elbette ki bir sendika grev günü geldiğinde işçinin eğilimlerini, greve hazır olup olmadığını, grevi sürdürme olanaklarını gözlemleyecek ve değerlendirecektir. Başarısız olacağı öngörülen bir greve çıkmak yerine sözleşmeyi imzalamak tek başına yanlış olarak değerlendirilemez. Grev kararı alırsız, sonra başarısız olursa biz kararı aldık işçiler uymadı demek sınıf sendikacılığı değil, en eski bürokratik sendikacılık manevrasıdır. Ancak burada esas sorulması gereken soru şudur: Grev günü geldiğinde işçiyi greve hazır hale getirmek, grev için olanakları seferber etmek açısından neler yapılmıştır? Çorlu'daki Daiyang SK grevine, yaklaşan MESS toplu sözleşmelerine işaret edilerek daha büyük bir mücadeleye hazırlanmak amacıyla yeterince ağırlık verilmediğini biliyoruz. O zaman da, kazanılacak her mücadelenin, olanakları tüketse de yeni

mücadeleleri güçlendireceğini ve yeni olanaklar yaratacağını vurgulamıştık. Türkiye toplumsal mücadeleler tarihine şimdiden geçen bir halk isyanının başlangıcında. Bu isyan işçi sınıfıyla buluşmaya ekmek su kadar ihtiyaç duyuyorken Türk-Metal'in apar topar sözleşme imzalaması anlaşılır, ama her fırsatta biz ücret sendikacılığı yapmıyoruz diyen, demokrasi mücadelesinden dem vuran DİSK'in bu isyanın ortasında Gezi Parkı'na 11 Haziran'da yapılan polis saldırısının hemen ertesi gününde aynı sözleşmeye imza atması kabul edilemez. Yükselen halk isyanı olası bir metal grevinin etrafını doldurarak başarıya taşıyabilir metal sektöründe önu alınamaz bir kalkışma başlayabilir ama daha da önemlisi Taksim'den ve tüm Türkiye'den yükselen özgürlük talebi toplu sözleşme rejimi tamamen baskı altına alınan işçi sınıfının talepleriyle buluşabilirdi. Bu açıdan bakıldığında tatminkâr olmayan sadece zam oranı değil, metal işçileri tarih yazıyor diyen bir sendikanın gerçekten halkın tarih yazdığı bir aşamada masaya yumruğunu vurmamasıdır.

Metal işçileri yeniden sahnede

İskenderun Demir Çelik Fabrikası'nda 7 ay süren toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşması sağlanamaması üzerine, Hak-İş'e bağlı Çelik-İş Sendikası tesislerde grev başlattı. 5 bine yakın işçinin katıldığı grev nedeniyle üretim tamamen durdu. 15 Temmuz'da başlayan grev 22 gün sonra **İSDEMİR** ile Çelik-İş Sendikası arasındaki 25. dönem toplu iş sözleşmesinin imzalanması sonucu sona erdi.

İSDEMİR'den 4 gün sonra yine Hatay'da **MMK Metalurji**'de Çelik-İş üyesi işçiler toplu iş sözleşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine greve çıktı. 1600 işçi işyerlerinin önünde "bu işyerinde grev var" pankartı açarak greve başladı. Rus patron Rusya'daki işletmesinde çalışan işçilere 1000-2000 dolar arasında ödeme yaparken Hatay'daki işçilere 900 ile 1100 TL arasında maaş veriliyor. Sendika geriye dönük haklar ve mesailer dâhil yüzde 40'a yakın zam istiyor, işveren ise yüzde 10 oranında ücret artışı teklif ediyorken 1 Ağustos itibari ile teklifinin geçersiz olduğunu bildirdi. İşçiler haklarını alana kadar greve devam edeceklerini bildiriyorlar.

Maaşları tam ve zamanında ödenmeyen **Feniş Alüminyum** işçileri Temmuz ayının başından bu yana çeşitli eylemler ile patron ile mücadele etmeye devam ediyor. Gebze'de bulunan fabrikada ki işçiler ilk önce 9 Temmuzda yönetim binasının önüne yürüdüler. Patron ile yapılan görüşme sonrası Mayıs ayı ücretlerini 1 ay içerisinde, ödenmeyen diğer ayların maaşlarını da 2 ay içerisinde ödeme sözü verdi. Patrona güvenmeyen işçiler oylama yaparak eyleme devam etme kararı verdi. Temmuz ayının sonunda işçiler iş bırakma eylemine başladılar. Patron küresel kriz ve Gezi Parkı sürecini bahane ederken, sendikanın patronun içerisinde bulunduğu durumu anlamak gerektiği ile ilgili açıklamaları işçiler tarafından eleştirildi. Sendikanın işe başlama kararına rağmen işçilerin bir bölümü bayrama kadar çalışıp ihtiyaçlarının hiç değilse küçük bir kısmını karşılayacak kadar ücret almayı düşünse de bayramdan sonra kesinlikle çalışmamakta kararlılar.

Gebze Şekerpınar'da Çelik-İş'ten istifa ederek Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye olan **EKU Kampana** işçileri, patronun ve Çelik-İş'in her türlü baskısına karşı kararlılıkla direniyorlar. Sendika değiştirdikleri için işten atılan ve fabrika önünde direnişe başlayan işçiler de sendika seçme haklarını sonuna kadar savunacaklarını ifade ediyor. Sendika değiştirmeden İşçiler Çelik-İş'ten istifa edecekleri gün, 5 öncü işçi işten çıkarıldı. Buna rağmen istifa eden işçiler, yeniden Çelik-İş'e dönmedi. İstifanın ardından işveren, işçileri Türk Metal'e yönlendirmeye çalıştı ve bu yönde baskılarını artırdı. İşçilerin neredeyse tamamına yakını Birleşik Metal-İş sendikasına üye oldu.

Esenyurt Haramidere'de **Jumbo Madeni Eşya AŞ Fabrikası**'nda Çelik-İş üyesi işçiler 27 Haziran sabahı "Bu işyerinde grev vardır!" pankartını fabrikaya asarak greve başladılar. 108 Jumbo işçisinin grevi bir buçuk aya yaklaşıyor. Toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde yaşanan uyuşmazlıklar ve yılda üç kez ödenmesi gereken ikramiyelerin ödenmemesi işçilerin tepkisine yol açtı. İşveren geriye dönük ödenmemiş ikramiyeleri ödemeyi reddederek ikramiyeyi sözleşme maddeleri arasından çıkarmak isteyince sendika ve işçiler grev kararı aldı.

Durduramayacaklar halkın coşkun akan selini..!

Türkiye tarihinde bir ilk! Birleşen halk sokağa çıktı, mücadele etti, yılmadı, defalarca sürüldü, atıldı, gaz yedi yine Taksim'i doldurdu. Bizler metal işçileri, bu mücadeleyi sahiplenmeliyiz. Sahiplenmemiz yetmez, kendi taleplerimizle mücadele alanlarında olmalıyız. Sadece Taksim de değil. Bizim meydanlarımız çoktur. İstanbul'dan, Çorlu'ya, Bursa'dan, Gebze'ye bulunduğumuz her yerde meydanlar bizim!

*.....Baş kaldır artık
Sevginin ve öfkenin uğultusunu
Bağrına vura vura taşıırken sana
Karşılık gözetmiyor o gencecik insanlar
Ne barbarın tehdidi, ne dışleri kıran elektrik
Dalga dalga yayılan o rüzgarı durdurabilir
Bu direniş senin için ey halk
Bu çığlık senin kollarınla
Yıkulsun şu köhne dünya*

*Ve coşkuyla yeniden kurulsun diye çınlatıyor hayati
Bir yol kavşağında fakat
Mutlaka değişecek kaderin
Bunu bekliyor şu ıslak çukurlarda yürüyen şu yoksul çocuk
Bunu bekliyor gözveleleri kurutulmuş analar
Bunu bekliyor zincirin oyduğu bilek
Bunu bekliyor açlık, kuraklık, ılık ılık akan kan
Bunun için en gençlerimizi ölümlerle tanıştırdık
Kuşan kendini artık,
Biraz da gövdeni yüreğinle kırbaçla
Ey halk, haykır acını; bu karadumanı dağıt*

Nihat Behram

Halk isyanında yalanlar ve gerçekler:

Ey Erdoğan faizi de faizciyi korumayı da en iyi siz bilirsiniz!

Yalan: Gezi parkından başlayan halk isyanının arkasında faiz lobisi varmış!

Gerçek: Faiz lobisini arayan Gezi Parkı'na değil Erdoğan'ın arkasına baksın. Faizci kan emicileri arayan gezi parkına değil Erdoğan'ın yurtdışı gezilerine bakabilir. İşte Erdoğan'ın son ABD gezisinde ona eşlik eden faizciler ve holdinglerinin sahibi olduğu bankaları: Ferit Şahenk (Garanti Bankası), Mustafa Koç (Yapı Kredi), Ali Sabancı (Akbank). Ayrıca icraat olarak da hükümette olduğu dönem boyunca AKP, özellikle de yabancı sermayeye yüksek faiz politikası ile kendi sınıfındaki ülkelerden 2 kat, AB ülkelerinden 5 kat, ABD'den 10 kat fazla faiz verdi. Son olarak da yine faizi arttıran kendisi oldu. AKP iktidarı boyunca bankalar ülkenin gayri safi milli hâsılası büyüme oranlarınının 8 katına yakın oranlarda kâr etti.

Yalan: Polis kamu düzenini korumak için zor kullandı!

Gerçek: Polis ne zaman gaz atıp su sıkmaya başladıysa ne kamu düzeni kaldı ne de huzur. SSK Okmeydanı, Şişli Etfal, Taksim İlyardım ve Alman hastaneleri "kamu düzeni" adın gaza boğulan hastanelerdi. Eylemler sırasında en fazla bir saat kapalı kalan yollar polis müdahalesi ile sonucunda saatlerce kapalı kaldı İnsanlar sokaklara çıkamadı. Polisin kamu düzeni için değil de hâkim sınıfların çıkarı için saldırdığını en iyi işçiler bilir. Tekel işçileri de haklarını aradıkları Ankara'da defalarca polis tarafından gaza boğulmuşlar kara kışta Ankara'nın ortasındaki havuza atılmışlardı. Başbakan Erdoğan Tekel işçilerini de marjinal olmakla ve AKP hükümetini devirmeye çalışmakla suçlamıştı. Oysa işçilerin içinde AKP'ye oy vermiş olanlar çoğunluktaydı. Yakın zamanda terörist olmakla suçlanan ve polisin coplu gazlı saldırısına maruz kalanlar arasında Çorlu'daki Daiyang işçileri de var. Onlar da patronun yasadışı grev kırıcı çalıştırıp gizlice fabrikadan mal çıkartmasına karşı çıkınca polis şiddetiyle tanışmışlardı. Hey Tekstil işçilerinin maaşlarını ödemeyip kaçan hırsız patronları yakalayacağı yerde yine polis kadın işçileri yerlerde sürükleyerek kimin yanında olduğunu göstermişti. Sendikalı oldukları için atılan Taksim işçileri her gün meyve sularını ve azıklarını onları bekleyen polislerle paylaştıkları halde patron kaymakama rica ettikten sonra polisin copunu yemekten kurtulamamıştı. 1 Mayıs işçi bayramında yaşanan polis şiddeti ortada. Yine Mayıs ayında halk isyanı başlamadan hemen önce greve çıkan THY işçileri binlerce polisin havalimanını işgal ettiğini görmüşler onlar da direniş yerlerinden biber gazı ve cop marifetiyle uzaklaştırılmışlardı. Her şey polisin kamu düzenini sağlamak için değil halkın haklı mücadelesini bastırmak için saldırdığına delalet etmektedir.

Yalan: Hükümetin izin vermediği yerde yürüyüş yapılamaz!

Gerçek: Halkın yürüyüş ve protesto hakkı anayasal güvence altındadır. "Anayasa Madde 34: Herkes, önceden izin almadan, silahsız ve saldırısız toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkına sahiptir." Bu yüzden 2911 sayılı toplantı ve gösteri yasasına muhalefet suçundan açılan davaların ezici çoğunluğu beraat ile sonuçlanmaktadır. Polis

keyfi ve yasadışı olarak gösterilere müdahale etmektedir. Televizyonlarda döne döne gösterilen çatışma görüntülerinin istisnasız hepsi polisin barışçı gösterilere yaptığı müdahaleler sonucunda oluşan görüntülerdir. İnsanların kafaların gaz kapsülü sıkıldığı, 5 gencin şehit olduğu onlarca insanın gözünün çıktığı bir ortamda bu görüntüler meşru müdafaa olarak değerlendirilmelidir.

Yalan: Eylemciler manevi değerlerimize hakaret ediyorlar!

Gerçek: Polisten canını kurtarmak için camiye sığınan insanların içeri ayakkabıyla girmeleri, fotomontajla yerleştirilen bira kutusu görüntüleri halkı kıskırtmak için basına servis edilirken yine yandaş medya kandil gecesinde provokasyon çağrılarını yayınlamaktan geri durmadı. Ama aynı medya ne Gezi Parkı'nda kandil gecesi yapılan mevlütü ne kılınan Cuma namazlarını ne de cemaatin etrafında provokasyonlara karşı güvenlik zinciri oluşturan ve parkta içki satışını engelleyen devrimci gençleri yazma gereği duymadı. Halkın isyancıları iftira atanlardan değil zulme karşı direnenlerdendi.

Yalan: AKP hükümeti halkın çoğunluğunu temsil ediyor!

Gerçek: AKP sadece seçimlerde yüzde 50 oy almıştır o kadar. İcraatları halkın yüzde 99'unu oluşturan işçi ve emekçilerin aleyhine ama laik ya da İslamcı kisvesi altında toplumun yüzde 1'ini oluşturan kan emici sermayenin çıkarlarıdır. Sağlığın özelleştirmesiyle işçinin elini tutup kolunu kapan da, sendikasızsız sigortasız işçi çalıştırıp kendi sefahat içinde yaşayıp çalışanı sefaletle mahkûm eden de, AVM yaparak oluşturmak istedikleri 2 milyar dolarlık rantı yemek için sırada bekleyenler AKP'nin çıkarlarını kolladığı yüzde 1'lik azınlıktır. Gezi Parkı ile başlayan isyan hükümeti sarsmıştır. Bu isyan yüzde 99'u birleştirdiğinde emekçi halkımız o zaman kendi kaderini tamamen kendi eline alacak ve başındaki modern firavunlardan kurtulacaktır.

Birbirimizden Haberdar Olalım

Haberlerinizi, şikâyetlerinizi ve önerilerinizi bizimle paylaşın yayınlayalım

Telefon: 0(530) 112 91 09

metaliscisininse@gmail.com

<https://twitter.com/metaliscisi>

www.facebook.com/metaliscisi